

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie R 383/2008-1 oraz przekazanie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego OHIM celem prowadzenia postępowania; i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Pineapple Trademarks Pty Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „KUSTOM” dla towarów należących do klas 18, 25 i 28

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Angel Custodio Dalmau Salmons

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „CUSTO” dla towarów należących do klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza naruszyła prawo stwierdzając istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku spornych znaków towarowych; naruszenie prawa do obrony strony skarżącej poprzez stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą podobieństw fonetycznych i koncepcyjnych pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi, które nie zostały potwierdzone żadnym istotnym dowodem natomiast stronie skarżącej nie umożliwiono przedstawienia uwag.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2009 r. — Deutsche Bahn przeciwko OHIM — DSB (IC4)

(Sprawa T-274/09)

(2009/C 220/80)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: E. Haag, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: DSB (Kopenhaga, Dania)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 30 kwietnia 2009 r. oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 26 lipca 2007 r.;

- obciążenie OHIM całością kosztów postępowania, włącznie z kosztami powstałymi na etapie postępowania odwoławczego i postępowania w sprawie sprzeciwu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: DSB

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „IC4” dla towarów z klasy 39 (zgłoszenie nr 4 255 411)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „ICE” dla towarów i usług z klas 6, 7, 9, 11, 12, 19, 37, 38, 39, 41 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 170605) i niemiecki graficzny znak towarowy „IC” dla usług z klas 39 i 42 (nr 1 009 258)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2009 r. — Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) przeciwko Komisji

(Sprawa T-275/09)

(2009/C 220/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: I. Dodds-Smith, Solicitor, D. Anderson, QC i J. Stratford, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE, decyzji Komisji, na mocy której ta ostatnia, potwierdzając opinię Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi Europejskiej Agencji Leków (EMA), wydała pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu skarżącej o nazwie „Luniviva”, lecz uznała, że zawarty w nim „eszopiklon” nie jest nową substancją aktywną w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 726/2004⁽¹⁾.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że pozwana nie zastosowała właściwych kryteriów prawnych w celu wskazania nowej substancji aktywnej, przez co naruszyła przepisy, a konkretnie art. 10 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/83⁽²⁾ oraz załącznik I, Część 2, sekcja trzecia, do niej, jak również obowiązujące wytyczne, takie jak Informacje dla wnioskodawców (w szczególności części 2A i 3). Skarżąca twierdzi również, że przyjęte przez pozwaną w zaskarżonej decyzji stanowisko co do przesłanki, jaką powinna spełniać substancja czynna, aby zostać zakwalifikowana jako nowa, narusza przedmiot i cel przepisów, które opierają się nie na pojęciu „wartości dodanej” lub porównawczej skuteczności, lecz na obiektywnych standardach jakości, bezpieczeństwa i skuteczności.

Po drugie, zdaniem skarżącej pozwana naruszyła jej podstawowe prawa proceduralne, ponieważ EMEA otrzymała i uwzględniła oświadczenia podmiotu trzeciego bez poinformowania skarżącej o ich istnieniu i dania możliwości ustosunkowania się do nich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1).
⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2009 r. — Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter przeciwko OHIM (GG)

(Sprawa T-278/09)

(2009/C 220/82)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter eV (Gau-Algesheim, Niemcy) (przedstawiciel: N. Schindler, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 30 kwietnia 2009 r. (sprawa R 1568/2008-1);
- obciążenie OHIM własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GG” dla towarów z klasy 33 (zgłoszenie nr 6 388 284)

Decyzja eksperta: oddalenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 75 z powodu niedostatecznego uzasadnienia decyzji oraz art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy posiada wymagane minimum charakteru odróżniającego i nie ma konieczności pozostawienia tworzącego go oznaczenia do swobodnego używania przez wszystkich

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2009 r. — Antonino Aiello przeciwko OHIM (100 % Capri)

(Sprawa T-279/09)

(2009/C 220/83)

Język, w jakim została wniesiona skarga: włoski

Strony

Strona skarżąca: Antonino Aiello (Vico Equense, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Coccia i L. Pardo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cantoni ITC SpA (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 kwietnia 2009 r., doręczonej za pośrednictwem faksu w dniu 14 maja 2009 r., wydanej w postępowaniu R 1148/2008-1 pomiędzy Antonino Aiello a spółką Cantoni ITC S.p.A oraz, po jej zmianie, oddalenie sprzeciwu B 856 163 w sprawie zgłoszenia znaku towarowego „100 % CAPRI” dla towarów należących do klas 3, 18 i 25 (nr 003563848)
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy, zawierający element słowny i numeryczny „100 % CAPRI” (zgłoszenie nr 3 563 848) dla towarów należących do klas 3, 18 i 25.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: CANTONI I.T.C S.p.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy graficzny znak towarowy (zgłoszenie nr 2 689 891) oraz krajowy znak towarowy, zawierający element słowny „CAPRI” dla towarów należących do klas 3, 18 i 25.